

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum
Qvae Historiam Complectitur vniuersæ Paßionis Dominicæ

Puente, Luis de la

Coloniae, 1614

Med. 4. De lachrymis Christi, cum ciuitatem vidit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54653](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54653)

pidibus suscitare filios abraham: quod si ita nunc
tacerent, pauld post in mea passione ipsi lapi-
des clamabunt, cum magno strepitu inciden-
tur, quibus clamoribus me Deum prædicabunt.
O dulcis I E S V, emollias duritiem cordium
Iudæorum & gentilium, quo diuinus tuus spi-
ritus locum in eis inueniat, teque verum Mes-
siam agnoscentes, clament ac dicant: *benedi-
ctus qui venit in nomine Domini ad saluandum*
*nos. Salua tu illos, saluator mi, nec obli-
uiscaris cordis mei, quod ipsis lapidibus du-
rius est: sed emollias illud, vt spiritu deuotio-
nis, cum orat, tenerius reddatur: & ad te sem-
per amandum, & laudandum in secula per-
moueatur, Amen.*

MEDITATIO IV.

*QVO MODO CHRISTVS
super ciuitatem Ierusalem fleuerit,
cum illam vidit.*

PUNCTVM I.

VM persequeretur Christus Do-
minus iter suum, cum eo comita-
tu, & tanto turbarum applausu, vt
proximè diximus, a vt appropin-
quauit, videns ciuitatem fleuit su-

a Lac. 19. 41 per illam. Perpendenda hic est harum Christi
lacry-

lacrymarum causa & occasio; habet enim ma-
 ius quoddam mysterium, quod nunc fleat, quā
 quod aliā fleuerit: quater autem illum fle-
 misse, deprehendimus: PRIMVM, cū esset in-
 fans in praesepio, quod mirum non fuit; pro-
 prium enim est infantum flere cū nascun-
 tur. iuxta illud sap. b *primam vocem similem* b Sap. 7 3.
omnibus emisi plorans. ITEM fleuit, cū Laza-
 rum resuscitauit, ait enim S. Ioan. c *Et lacry-* c Ioan. 11 35
matum est IESVS: nec hoc aded fuit mirum. cū
videret IESVS Mariam Magdalenam ploran-
tem, & Iudaeos qui venerant, cum ea plorantes:
proprium verò est iustorum vt d gaudere cū d Rom. 12 15
gaudentibus, ita flere cum flentibus. FLEUIT
quoq; in cruce, iuxta illud Apostoli, e Qui pre- e Heb. 5. 7.
ces, supplicationesq; ad eum qui possit illum sal-
uum facere à morte, cum clamore valido & la-
crymis offerens, exauditus est pro sua reuerētia.
 Sed neque hoc aded mirum fuit, vt labores &
 dolores, quibus erat plenus, & tot expertus om-
 niū contemptus, ac denique quod à patre
 suo esset derelictus, copiosas lacrymas ab eo
 exprimerent; sed quod vehementem adfert
 admirationem, est, quod FLEAT NUNC,
 cū se in tanto honore & gloria videt esse a-
 pud omnes; & cū omnes mille laudum can-
 tica, tanta animi lætitia illi concinant. Sed hu-
 ius fletus tres fuerunt potissimæ causæ.

PRIMA fuit, vt ostenderet, se mundi honorē
 parui facere, nihilque cordi eius honorem il-
 lum adhærescere; siquidem in medio tot lau-
 dum & gaudiorum, & cum omnes eius laudes

I.

F 2 deran-

decantant, ipse lacrymas tundit. O quam procul à risu ab inani prosperitatis illius complacentia eratis, qui talem prosperitatem suspiriis & lacrymis diluebat!

II.

SECUNDA eaque magis præcipua causa fuit, infinita ipsius charitas, ex qua ut mentis gaudium ex eo procedebat, quod ingrederetur Ierosolymam, ad mortem, ob utilitatem, quæ suis electis, ex ea erat prouentura: ita ex eadem charitate planctus ille & lachrymæ procedebant, propter detrimenta, quæ ex morte sua reprobis obuentura erant: nec enim dicit S. Lucas fleuisse tantum, sed *fluisse super ciuitatem*: ut intelligeremus, non fleuisse super se ipsum, ob labores quos erat mox perpassurum: sed eorum oblitus, flebat super ciuitatem infelicem, ob peccata, quæ erat, ipsum occidendo, commissura: & ob pœnas, quas propterea datura erat, quod utrumque eius menti, cum eam vidit, occurrit, & lachrymas illas expressit. O dulcis IESU, quis te in his lachrymis comitari potuisset, ut propriorum laborum oblitus et charitate fleret ob delicta proximorum, & ob iustissimas pœnas, quas illi sunt propterea daturi! O quam graue censendum est illud malum, quod Christum in tantæ prosperitatis & gaudij occasione, ad lachrymas permoet! O anima mea, quomodo non contremiscis ad horrendum adeò malum, quod exprimit DEO lachrymas, præ compassionem.

TER-

TERCIO fas est credere, Christum Dominum, sicut, dum eam civitatem aspexit, in qua esset aliqui essent boni, plurimi tamen erant impij, fleuit, ob impiorum peccata, & ob destructionem, quæ illi toti erat superuentura, sic eius menti tunc occurrisse civitatem huius mundi, & Hierusalem terrenam, in qua sunt permixti iusti & peccatores, & ob impiorum peccata ac pœnas, quas propter ea essent daturi, fleuisse super illos: & porro cogitandum mihi est, etiam propter mea peccata fleuisse, quæ illi præsentia erant. O Redemptor mi, quam doleo, quod causam dederim, cur ita feres: opto ex corde, quod in me est, illas excitare, remouendo causam earum, mea v. delicta peccata! Ego sum qui flere merito debeo: ego siquidem sum, qui peccavi, adiuua igitur me Domine eousque flere, vt merear consolari.

PUNCTVM II.

PERPENDENDA etiam sunt verba, quæ dum fleret, Christus proferebat, *a Luc. 19. 42*
agnouisses, inquit, & tu & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis: atque si distinctius dixerit, O Hierusalem, si tu agnosceres: quæ ego in te & de te cognosco, fleres procul dubio, Sicut ego fleo: & si cognosceres, quæ ego tibi ad pacem & prosperitatem offero, sicut hæc verba, quæ me comitatur agnoscit: sine

I.

b Eccles. 14.
14.

dubio in laudes meas eruumperes, sicut illa
& acceptares cum ingenti gaudio illud bo-
num, quod intrat per tuas portas, te nihil
tale expectante: & si cognosceres hunc diem
tuum, & felicem hunc diem: qui meo aduen-
tu domui tuæ illucescit: admitteres illum si-
ne dubio, *b ne defraudareri à die bono, &
particula boni doni, ne te prateriret*: sed qui
peccatis tuis ita exigentibus, totum hoc tibi
est absconditum, ideo ne c fies, nec illud que-
ris, nec ad te veniens admittis. Hinc discam
remedij mei initium, consistere in viua & pro-
funda duarum rerum cognitione, mearum ve-
delicet miseriarum, & eius, qui antidotum illi-
lis adferre potest, qui est Christus Dominus
accommodatissima mihi offerens media, ut ab
eis liberer, credere scilicet in eum, amare eun-
dem, & illi obedire. nominatim verò me ad-
fert plurimum, ea media cognoscere, quæ
ipse mihi offert, ad animæ meæ pacem, in eo
gradu & statu, quem in ipsa Ecclesia, ac
religione teneo: contra verò ruinæ meæ in-
itium est ignorantia, & parva horum æstima-
tio; quia cum in ipsis manibus illa versentur,
neque aduerto talia esse, neque tanti illa fa-
cio. O bone IESU, nunc verè aduerto, quam
meritò nostram desleas cœcitatem, siquidem
tam parui facimus bonum, quod nobis offertur,
quod est alioqui infinita æstimatione dignum
aufer, quæso, Domine à me & ab omnibus ho-
minibus velum hoc ignorantia; ut videamus
& fleamus: oculis enim qui non vi-

det; nec flet: qui tamen mox fleret, si videret.

M O X prædixit Christus mala & poenas, quæ ciuitati illi erant euentura, quia venient inquit, dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo; & circumdabunt te, & coangustabunt te vndique, & ad terram prosterneant te, & filios tuos, qui in te sunt: & non relinquent in te lapidem super lapidem; eo quod non cognoueris tempus visitationis tuæ: quia videlicet non cognouisti diem hunc, in quo Deus te visitat, & ad saluandum venit. Ex quo intelligam, si ea, quæ nunc est Hierusalem, ciuitates scilicet & animæ fidelium, hanc DEI visitationem, & plurimas occasiones, quas illis Deus ad salutem & perfectionem suam offert, non agnoscant, horrendis poenis eas esse afficiendas; & similiter cum vix dies transeat, in qua Deus siue in oratione, siue extra illam me non d'visitat inspirationibus, ac internis motionibus me ad sibi seruiendum prouocans; si tempus hoc visitationis eius non agnoscam, me quoque iure poenas daturum. Quamobrem aperi oculos, anima mea, ad fortunatum hoc tempus agnoscendum e *Miluis in cælo*, ait Propheta, *cognouit tempus suum, turtur & hirundo & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: ne tu igitur his volucribus tardior esto, sed attende diligenter, quoties te Deus quotidie visitet, quandoquidem id facit in tuum commodum: quem nisi admittas, aut si repellas, in tuum cedit detrimentum.*

II.

c Luc. 19. 43

d Tob. 7. 18.

Visitat cum diluculo.

c Jer. 8. 7.

III.

DENIQVE perpendam, si Christus Dominus ad eò fleuit amarè temporalia ciuitatis illius flagella, ob amorem, quo illam prosequabatur; quantò amariùs fleuerit ob cruciatus æternos, quos erat in futura vita perpessura, quando illam visitaturus est in die vltimæ rationis, non vificatione misericordiæ, sed vificatione iustitiæ. O piissime IESV, quanto affectu deflebas infelices peruersæ huius Hierusalem filios, attendens, non qua ratione hostes Romani, eos *vallis circumdarent & vndiq, coangustarent & ad terram profternerent*: sed quomodo *storsiones eos doloresq, tenebunt, & quasi parturientes dolebunt, quomodo vnusquisque ad proximum suum stupebit*, à dæmonibus prostrati, non solùm vsque ad terram, sed vsque ad ipsum infernum: vbi in omnibus suis potentiis, torquebuntur conturbatione & confusione sempiterna, nullo lapide relicto super lapidem, nec re alia, quæ non sit confusione & inordinatione plena. Ibi plangent perpetuo planctu, quia noluerunt tecum in hac vita plangere; nec fructum capere ex lacrymis, quas tu pro illis effudisti: nec audire monita, quæ paterno affectu illis dedisti. Aperi Domine oculos omnium peccatorum, vt eã vificationem timentes: quam facies in hora mortis, præueniamus nunc & plangamus peccata nostra: ne in planctus sempiternos incidamus.

Isai. 13. 8.

PUNCTVM III.

CONSIDERANDVM tertio est, Christum Dominũ, statim atq; in ciuitatem fuit ingressus, *atq; intrasse in templum*, vt a Matt. 21. 12. de more patri æterno gratias ageret, & *accidentes ad eum cæcos & claudos in templo sanasse*: pueros autem, qui in templo erant, *exemplo turbæ excitatos, clamasse, Hosanna filio Dauid, Phariseos autem indignatos dixisse ei: audu quid isti dicunt? Iesum autem dixisse eis; vtique: nunquam legistis, b quia ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem.* b Psal. 8 3.

I.

PERPENDENDA hic ex vna parte, bonitas & liberalitas Christi Domini nostri, qua omnibus ad se accedentibus cæcis & claudis benè faciebat; vt hoc testimonio ostèderetur, quis ipse esset; efficacia etiam inspirationis diuinæ, quæ puerorum linguas permouit, ad laudes & gloriam Christo dicendam, & suis laudibus, & ipsius excellentias manifestandas; ex altera verò parte, perpendenda est Phariseorum malitia, qua ex rebus omnibus, venenum eliciebant; nam inuidia tabescentes, nec mansuetudine Christi emolliebantur; nec operum eius excellentiã, nec laudibus infantium; qui cum vix os aperire scirent, in Christi tamen laudes erumpebant. O Deus æterne, erue me ab hac cæcitate, & cordis duritia; ne ex eo detrimentum hauriam, quod tu in meum modum ordinasti; fac me etiam infantem, in sinceritate & puritate; vt os meum dignum

fit laudum tuarum instrumentum, quibus te plurimi glorificent in secula. Amen.

II.

c Marc. II. II. DENIQUE perpendam, cum Christus Dominus totam illam diem in prædicatione, & mirandis aliis operibus consumpsisset, & *cir- cum spectis*, ut ait S. Marcus *omnibus*, ut videret, si fortè aliquis inuitaret aut hospitio exciperet, & cum nullus esset, qui signum huius aliquid daret propter metum Pharisæorum, *cum iam vespera esset hora, exijt in Bethaniam cum duodecim*. Ut hunc videre liceat infinitam Dei erga homines liberalitatē & misericordiam; & contrà infinitam propè tenacitatem & ingratitude[m] hominum contra Deum, quamque parum sit illis fidendum, qui humano respectu, & timore, tam facile deseruerūt eum, quem tanta exultatione eodem die receperāt, quorum poenam prædixit Christus Dominus proximo die *d mane, cum reuersus in ciuitatem esurijt, & videns fici arborem vnā secus viam, venit ad eam; & nihil inuenit in ea, nisi folia tantum. & ait illi: nunquam ex te fructus nascatur in sempiternum; & arefacta est continuo siculnea*: O Iudex iustissime, quàm iustè imprecaberis impiis in nouissimo iudicij die, quod *e esurienti non dederint manducare, nec peregrinum hospitio recipere voluerint*. O anima mea ne humano timore impediaris inuitare, & hospitio recipere Christum, ne excludat te à regno suo; nec laborare desistas, ut proximis tuis beneficias, quamuis nullum ab eis præmium recipias. Comitare Saluatorem tuum,

sicut

sicut Apostoli in ingressu Hierusalem, ad eum
honorifico, & in recessu ad eum ignominioso;
eius seruiens *per infamiam & bonam famam* f2 Cor. 6.8.
ut te ipse in aeterna sua gloria recipiat. Amen.

MEDITATIO V.

DE COENA QVA CHRISTVS
Dominus exceptus est in
Bethania.

QUAMVIS hac coena facta
fuerit ante sex dies Pascha
agni, & pridie quam Chri-
stus Dominus ciuitatem Hie-
rusalem ingrederetur cum
ramis palmarum, ut refert
S. Iohannes, sed quia S. Matthaeus & Marcus
eandem referunt post illum ingressum in Hie-
rusalem propter occasionem, quam ex coena il-
la Iudas accepit ad ipsum Christum traden-
dum; eadem de causa, eundem ego ordinem
sequar.

PUNCTVM I.

CVM esset a IESVS in Bethania, fecerunt a Ioan. 12.1.
illi coenam; & cum recumberet, venit mu-
lier Maria soror Lazari, habens alabastrum
unguenti, nardi pistici pretiosi; & unxit pedes
Iesu,